

ภาพสะท้อนสังคมไทยจากการสื่อสารในเดี่ยวไมโครโฟน

อุดม แต้วนิช ครั้งที่ 1 – 12

Reflections of Thai Society in Udom Taepanich's

Stand-up Comedy 1st – 12th

วันที่ได้รับบทความ 27 กันยายน 2565 วันที่แก้ไขเสร็จ 18 ตุลาคม 2565

วันที่ตอบรับเผยแพร่ 4 พฤศจิกายน 2565

พรพวตา ศรีวิชัย*

Phrawta Sriwichai*

พิมลพรรณ ไชยพันธ์**

Pimonphan Chainan**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดและภาพสะท้อนสังคมไทยผ่านการสื่อสารจากเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต้วนิช ครั้งที่ 1 – 12 ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ที่เชื่อมโยงกับบริบทของสังคมไทย (Context) จนเกิดเป็นภาพสะท้อนสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่มีการถ่ายทอดมากที่สุด 4 อันดับ คือ ด้านค่านิยม ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรม กระแสความนิยมของคนในสังคม วงการบันเทิง ต่างประเทศ

* นักศึกษาปริญญาโท คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Email: Phrawta_s@cmu.ac.th

* Master's degree student of Mass Communication, Chiang Mai University

Email: Phrawta_s@cmu.ac.th

** อาจารย์ประจำคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-941-300

** Lecturer, Faculty of Mass Communication, Chiang Mai University Telephone 053-941-300

ข่าวสารเหตุการณ์ และเทคโนโลยี สื่อสังคมออนไลน์ รองลงมาคือ ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม ได้แก่ ประสบการณ์ของตนเองและคนรอบข้าง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต วงการบันเทิง ทัศนคติและมุมมองของคน ลักษณะการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม และลักษณะของผู้ชมเดี่ยวไมโครโฟน อันดับต่อมา คือ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ได้แก่ บริบททางวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านเทคโนโลยี ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร นวัตกรรม การบันทึกข้อมูล และระบบออนไลน์

ภาพสะท้อนสังคมไทยจากการสื่อสารในเดี่ยวไมโครโฟน พบว่า ด้านค่านิยม สะท้อนถึงความต้องการ “มีตัวตน” ของคนหรือกลุ่มคนในสังคมไทย ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม สะท้อนถึงลักษณะของการหาทาง “อยู่รอด” จากปัญหาในการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทย ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ สะท้อนถึงวัฒนธรรมและความเชื่อของคนในสังคมไทย ที่เกี่ยวกับวิญญาณ พระพุทธศาสนา และไสยศาสตร์ด้านเทคโนโลยี สะท้อนถึง “ความลำบาก” ในการปรับตัวกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน จนถึงปัจจุบัน โดยอุดม แต้พานิช ได้มีการถ่ายทอดอุดมการณ์ผ่านการสร้างความหมายใหม่ให้กับสังคม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียม และพฤติกรรมของคนในสังคม ผ่านกลวิธีการล้อเลียนจากสิ่งที่ปรากฏอยู่จริงในสังคมที่สร้างความเข้าใจ ยอมรับ และเห็นคุณค่าของการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคม

คำสำคัญ: เดี่ยวไมโครโฟน / อุดม แต้พานิช / ภาพสะท้อนสังคมไทย

Abstract

This qualitative research is study about the contents that has been transmitted and reflections of Thai society in Udom Taeapanich's stand-up comedy 1st – 12th by analyze the text with Textual Analysis which is connected to the context of Thai society from Udom Taeapanich's stand-up comedy. The result of 4 contents that was conveyed the most in the stand-up comedy was the social context of Values are consisting of behavioral characteristic and popularity of people in Thai society, entertainment industry, abroad, news, events, technology, and social media. The next is Other social contexts which are the experiences of Udom's life and other around him, problems related to life, entertainment, attitudes and perspectives of people, lifestyle of the women and man, events, situations occurring in society and a stand-up comedy audience. The last is the social context in terms of Culture Traditions and beliefs which are about culture, traditions and in faith. The last social context of Technology is communication, innovation, data recording and the online systems.

Reflections on Thai society in stand-up comedy, the findings indicated that the reflection of Thai society in terms of Values has reflect the popularity of people that show the need to “existence” of people or groups in society. The next is reflections of Other has reflect the lifestyles and problems in the lives of Thai people. This shows the lifestyle of Thai who must find a way to “survive” in a complex society and many dimensions. The third one is reflection of Thai society in

terms of Culture, Traditions, and Beliefs are suggest reflecting the culture and beliefs of people in Thai society related to spirits, mysticism, Buddhism, and shamans. The last is reflection of Technology has specified to reflect the history of innovations in communication of people in Thai society, which “Difficulty”to adapt to them. Udom Taepanich’s ideology was conveyed through creating a new meaning for society. Which shows the inequality and behavioral characteristics of people in society through the parody of the situation that appears in the society to creates understanding, acceptance, and appreciation of the lives of people in society.

Keyword: Stand-up Comedy / Udom Taepanich / Reflections of Thai Society

ที่มาและความสำคัญ

Stand-up comedy คือ รูปแบบการแสดงวาทกรรมสดที่นักแสดงตลกนำมาใช้สำหรับแสดงต่อหน้าผู้ชม โดยมีลักษณะการถ่ายทอดคนเดียว (Monologue) ซึ่งจะมีความแตกต่างไปจากละครเวที เนื่องจากลักษณะของการถ่ายทอดของ Stand-up comedy นั้นจะเป็นการเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมผ่านอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของผู้เล่าเรื่อง แต่ละครเวทีนั้นจะเป็นการนำบทประพันธ์มาทำเป็นบทละครและถ่ายทอดผ่านนักแสดง ซึ่งนักแสดงจะต้องสวมบทเป็นตัวละครนั้น ๆ

ลักษณะของ Stand-up comedy นั้น มีการใช้ไมโครโฟนเป็นเครื่องขยายเสียงให้ได้ยินโดยทั่ว หรือมีอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อประกอบการแสดง เช่น ดนตรี หรือ มายากล โดยมีจุดเด่นคือการเล่าเรื่องที่มีจังหวะและความต่อเนื่องฟังมุกตลกเป็นระยะ ๆ ซึ่งส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับประเด็น การเมือง ชนชาติ หรือเรื่องเพศ (Sex) ในเชิงประชดประชัน (จักรพันธ์ ขวัญมงคล, 2554, อ้างถึงใน อรรถัญญา อนันต์ทรัพย์ สุข, 2559)

สำหรับประเทศไทย นักพูดที่ทรงพลังและได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องมากที่สุด คือ อุดม แต้พานิช ซึ่งนำคำว่า Stand-up comedy หรือภาษาไทยเรียกว่า “เดี่ยวไมโครโฟน” มาเป็นชื่อเฉพาะในการแสดงของตนเอง และยังเป็นนักพูดเดี่ยวไมโครโฟนที่ประสบความสำเร็จในการสร้างปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างต่อเนื่องมานานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 โดยชีวิตต้องสู้ของ อุดม แต้พานิช (2560) กล่าวว่า การแสดงเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต้พานิช ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องโดยในเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 1 มีที่นั่งสำหรับชมการแสดงเพียง 450 ที่นั่ง และได้เพิ่มจำนวนที่นั่งขึ้นในทุก ๆ รอบการแสดง จนมีจำนวนกว่า 3,108 ที่นั่งต่อรอบในเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 11 นอกจากนี้ได้รวบรวมรายได้ของบริษัท พอดีพานิช จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของ อุดม แต้พานิช ในช่วงปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2559 พบว่าช่วงที่มีการจัดการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนทำให้บริษัทมีรายได้สูงกว่า 150 ล้านบาทต่อปี โดยจำนวนผู้ชมที่เพิ่มขึ้นและรายได้ที่ปรากฏนั้น สามารถเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต้พานิชได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 1 บรรยายการในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 11 ของอุดม แต่พานิช
ที่มา: <https://www.soimilk.com/news/events/Note-Udom-Mhoo-comedy>

การแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ของ อุดม แต่พานิช มีการถ่ายทอดเนื้อหาที่มาจาก การรวบรวมเรื่องราวที่ปรากฏในสังคมแต่ละช่วงเวลาและบันทึกเอาไว้ในการแสดงเช่น เดียวกับศิลาจารึกทางประวัติศาสตร์ อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้ชม จนนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลัง ซึ่งเป็นลักษณะของการสื่อสารผ่านการล้อเลียน เสียดสี ภายใต้อุดมการณ์ของอุดม แต่พานิช ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงบริบทของสังคมไทยในแต่ละช่วงเวลา

เป็นที่น่าสังเกตว่า การสื่อสารในรูปแบบเดี่ยวไมโครโฟนของอุดม แต่พานิช มีการใช้กลยุทธ์การสื่อสารแบบแฝงอารมณ์ขัน ผ่านการล้อเลียน เสียดสี แต่สอดแทรก การกระตุ้นให้ขบคิด หรือตั้งคำถามในประเด็นปัญหาของสังคม ซึ่งเป็นกระบอกเสียงให้กับคนในสังคม โดยการถ่ายทอดเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพบริบทของสังคมไทยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 ซึ่งทำให้คนในสังคมเกิดการเรียนรู้และเข้าใจถึงสิ่งที่ปรากฏในสังคมแต่ละช่วงเวลา และได้สร้างความหมายทางความคิด ทำให้

เกิดมุมมองแบบใหม่ที่ทำให้คนในสังคมเห็นคุณค่าของการใช้ชีวิตมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดและภาพสะท้อนสังคมไทยจากการสื่อสารในเดียวมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12 เพื่อให้ทราบถึงลักษณะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมไทย และภาพสะท้อนสังคมไทยที่มาจากการสื่อสารผ่านมุมมองของอุดม แต่พานิช ให้เห็นถึงความหลากหลายในลักษณะการถ่ายทอดมุมมองบริบททางสังคม และสามารถนำการแสดงเดียวมโครโฟนไปใช้เป็นรูปแบบการสื่อสารเพื่อลดทอนความตึงเครียดในประเด็นทางสังคมได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดในเดียวมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12
2. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนสังคมไทยผ่านการสื่อสารจากเดียวมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ถึงเหตุการณ์ ค่านิยม วัฒนธรรม ความคิดและอื่น ๆ ของสังคมไทยในอดีตในมุมมองที่หลากหลายได้
2. ทำให้เห็นถึงความสำคัญและนำการสื่อสารในรูปแบบเดียวมโครโฟนที่มีบทบาทในการสะท้อนภาพสังคมไทย ไปปรับใช้ในการสื่อสารประเด็นทางสังคมและวัฒนธรรม การสื่อสารเพื่อสร้างความเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ (New Social Movement) ของภาคประชาสังคม รวมไปถึงสร้างการรู้เท่าทันปรากฏการณ์ทางสังคมให้เกิดขึ้นในผู้รับสารที่เป็นประชาชนทั่วไป

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก 2 แหล่ง ได้แก่ ข้อมูลจากเทปบันทึกการแสดงสดเดี่ยวไมโครโฟน ของ อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 12 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 จนถึงปี พ.ศ. 2561 เพื่อเก็บข้อมูลด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมจากการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (Internet) เอกสาร หนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและบทสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลด้านบริบทที่ปรากฏในสังคม

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคม จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคม และทำการวิเคราะห์เนื้อหาส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาจำแนกเนื้อหาและมีหมวดหมู่เนื้อหาที่ครอบคลุม จึงได้ขอบเขตทั้งหมด 8 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านครอบครัว (2) ด้านการศึกษา (3) ด้านเศรษฐกิจ (4) ด้านการเมืองการปกครอง (5) ด้านค่านิยม (6) ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ (7) ด้านเทคโนโลยี (8) ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้อง

แนวคิดเดี่ยวไมโครโฟน (Stand-up comedy) เดี่ยวไมโครโฟน (Stand-up Comedy) มีองค์ประกอบมากกว่าการแสดงอื่น โดยมีนักแสดงตลกเป็นนักแสดงหลัก มีการใช้เสียงและร่างกายเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของผู้พูดไปยังผู้ชม ซึ่งไม่ได้เป็นเครื่องมือสำหรับเปลี่ยนมุมมองของคนเกี่ยวกับสังคม แต่มีผลในการสร้างการเปลี่ยนแปลงของสังคม (Social Change) ผ่านการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว ทำให้ผู้ชมระลึกและตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ ตามที่ผู้พูดต้องการ ซึ่งเป็นรูปแบบการแสดงที่มีอำนาจเฉพาะตัว ในการเปลี่ยนแปลงสังคมได้ผ่านการเสนอมุมมองใหม่เกี่ยวกับสังคม (Manwell, 2008) โดยอารมณ์ขันในเดี่ยว

ไมโครโฟนเกิดจากการพูดถึงเนื้อหาที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต การแสดงออกทางอารมณ์
อย่างเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เช่น การกระทำที่เป็นอันตรายและความผิดพลาดของ
มนุษย์ (Brecht, 1964, อ้างถึงใน Manwell, 2008)

แนวคิดเกี่ยวข้องกับการล้อเลียน (Parody) การล้อเลียนเป็นวิธีการสื่อสาร
เพื่อสร้างอารมณ์ขันที่สะท้อนให้เห็นถึงบริบทของสังคมในช่วงเวลานั้น เช่น ความรู้
ความคิด ค่านิยม เรื่องราว เหตุการณ์สำคัญ รวมไปถึงเป็นการแสดงความคิดเห็น
ที่สอดแทรกทัศนคติและอารมณ์เชิงเหน็บแนม ตำหนิและประชดประชันเพื่อให้คนสังคม
รับรู้ถึงมุมมองทางความคิดการผ่านล้อเลียน ด้วยการไม่ใช้คำหยาบ ดุหมั่น กล่าวร้าย
และก้าวร้าว แต่จะต้องล้อเลียนในข้อมูลที่เป็นธรรม (สุวรรณา งามเหลือ, 2559)
โดยการล้อเลียน มี 2 ลักษณะ (1) การล้อเลียนโดยอ้างอิงบุคคล (2) การล้อเลียน
โดยอ้างอิงสถานการณ์ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 8 ประเภท (1) อ้างถึงข่าวและ
เหตุการณ์ทั่วไป (2) อ้างถึงสินค้าและการโฆษณาสินค้า (3) อ้างถึงภาษาทางวิชาการ
(4) อ้างถึงเพลง (5) อ้างถึงลีลาการพูดของโจรและตำรวจ (6) อ้างถึงสื่อภาพยนตร์
หรือตัวละคร (7) อ้างถึงคำพูดหรือข้อความที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (8) อ้างถึงทางด้าน
ศาสนา (วิภาพร กล้าวิทย์กิจ, 2548)

ทฤษฎีภาพสะท้อนในสื่อ (Reflection Theory) สังคมเป็นต้นแบบ
(Primacy) ของสิ่งที่ปรากฏในสื่อ (กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล, 2556)
โดยสื่อหรืองานวรรณกรรมเป็นกระจกสะท้อนความเป็นไปของสังคมในแต่ละยุค
สมัย ทั้งเจตนา หรือไม่เจตนา (ไพโรจน์ บุญประกอบ, 2526, อ้างถึงใน สุพิศ เอื้อง
ชะ, 2560)ซึ่งเนื้อหาของสื่อเป็นกระจกที่สะท้อนความจริงในสังคมได้หลายระดับ
(McQuail, 2005, อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล, 2556)
โดยงานวิจัยนี้ได้กำหนดภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในสื่อหรือเดียวไมโครโฟน 8 ด้าน
(1) ภาพสะท้อนสังคมด้านครอบครัว (2) ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา (3) ภาพ
สะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจ (4) ภาพสะท้อนสังคมด้านการเมืองการปกครอง (5) ภาพ

สะท้อนสังคมด้านค่านิยม (6) ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ (7) ภาพสะท้อนสังคมด้านเทคโนโลยี (8) ภาพสะท้อนสังคมด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม

แนวคิดการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) วาทกรรมเป็นการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการสื่อความหมาย (Fairclough, 1995, อ้างถึงใน ธนวัตร มัททวิวงศ์, 2559) ซึ่งมีการสอดแทรกอุดมการณ์ที่มีความสำคัญในการผลิตความหมายหรือสร้างอัตลักษณ์ที่ทำให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคม (อำนาจ ปึกษาสุข, 2562) โดยวาทกรรมเชิงวิพากษ์ คือการทำความเข้าใจวาทกรรม ที่มีผลต่อความเข้าใจในความเหลื่อมล้ำของสังคมจากการวิเคราะห์ตัวบทและบริบท กล่าวคือโครงสร้างทางสังคมกำหนดวาทกรรม และวาทกรรมกำหนดโครงสร้างทางสังคม ซึ่งมีกรอบมิติ 3 มิติ (1) ตัวบท (Text) (2) วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม (Discourse Practice) (3) วิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม (Socio-cultural Practice) (Fairclough, 1995, อ้างถึงใน อำนาจ ปึกษาสุข, 2562) โดยมีมิติการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ 3 มิติ (1) มิติการบรรยาย (2) มิติการตีความ (3) มิติการอธิบายความ (Fairclough, 1995, อ้างถึงใน วรพงษ์ ไชยฤกษ์, 2556)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

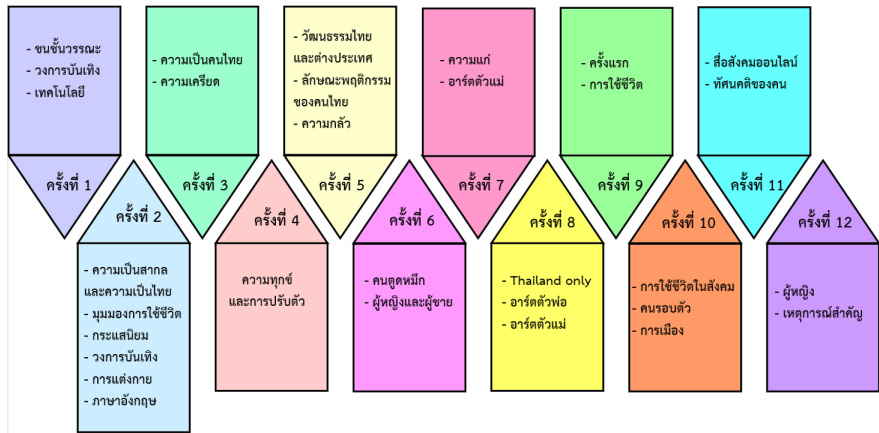
การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้จัดทำตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet) จำนวน 2 ชุด เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดในเดียวไมโครโฟน ตามองค์ประกอบของแนวคิด ทฤษฎีและในด้านบริบทของสังคม เพื่อให้สามารถนำประเด็นเนื้อหาที่ได้มีการจัดกลุ่มมาวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนาที่มีการเชื่อมโยงกับบริบทของสังคมไทย (Context) ในแต่ละด้าน จนเกิดเป็นภาพสะท้อนสังคมไทยจากเดียวไมโครโฟน อุดม แต้พานิช ครั้งที่ 1 - 12 โดยได้มีการกำหนดสัญลักษณ์ของเนื้อหาที่

มีความเกี่ยวข้องกับด้านบริบทสังคมสำหรับบันทึกข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม จำนวน 8 ด้าน ดังนี้ (1) FAM เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านครอบครัว (2) EDU เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านการศึกษา (3) ECO เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านเศรษฐกิจ (4) POL เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านการเมืองการปกครอง (5) VAL เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านค่านิยม (6) CUL เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ (7) TEC เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านเทคโนโลยี (8) OTH เนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อให้เข้าใจถึงเนื้อหาที่มีการสะท้อนภาพสังคมไทยในทั้ง 8 ด้าน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากเทปบันทึกการแสดงสด นำไปสู่การถอดเนื้อหาจากการจัดกลุ่มเนื้อหา (Content Grouping) และนำมาวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) โดยอาศัยความเชื่อมโยงกับบริบทภาพสะท้อนของสังคมไทย 8 ด้าน โดยส่วนสุดท้ายของงานวิจัยนี้ เป็นการอภิปรายผลการวิจัยภาพสะท้อนสังคมที่ได้จากการสื่อสารในเดียวมโครโฟนมากที่สุด 4 อันดับ

ผลการวิจัย

การรวบรวมเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดและภาพสะท้อนสังคมไทยผ่านการสื่อสารในเดียวมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12 ได้แบ่งผลการวิจัยแต่ละเดียวมโครโฟน ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 บริบทของสังคม ซึ่งเป็นเหตุการณ์และสถานการณ์ที่ปรากฏในสังคม และส่วนที่ 2 ประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคม ซึ่งเป็นลักษณะการถ่ายทอดเนื้อหาบริบทของสังคมในการแสดงเดียวมโครโฟน เพื่อให้ได้มาซึ่งความเกี่ยวข้องและสอดคล้องของทั้ง 2 ส่วน ดังปรากฏในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ของ อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12
ที่มา: เทปบันทึกการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 - 12

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 1 ชื่อ: เดี่ยวไมโครโฟน วันที่แสดง: 23-25 สิงหาคม พ.ศ. 2538 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 1 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2538 ซึ่งทำให้เห็นถึงการมีอยู่ของชนชั้นวรรณะในสังคมไทย โดยสามารถเห็นได้จากชนชั้นในวงการบันเทิง ตั้งแต่พระเอก นางเอก ทีมงาน และตัวประกอบ รวมทั้งได้มีการกล่าวถึงลักษณะอาชีพ และรูปแบบสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง อีกทั้งยังมีความเกี่ยวเนื่องกับการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับบริบทของสังคม นอกจากนี้ยังได้มีการกล่าวถึงบุคคลสำคัญในวงการบันเทิงและการเมืองในช่วงปี พ.ศ. 2538 อีกด้วย

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 2 ชื่อ: อุดม โชว์ห่วย วันที่แสดง: 1-14 ตุลาคม พ.ศ. 2539 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 2 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2539 ที่มีความเกี่ยวข้องกับความเป็นสากลและความเป็นไทย ทั้งในด้านของมุมมองและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนใน

สังคม เช่น การใช้อำนาจคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม กระแสนิยมที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิงและการแต่งกาย และการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นต้น

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 3 ชื่อ: อุดม การช่าง วันที่แสดง: 1-22 ตุลาคม พ.ศ. 2540 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 3 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2540 มีการกล่าวถึงลักษณะของความเป็นคนไทย ที่ไม่เหมือนกับคนชาติอื่น ๆ ทั้งด้านค่านิยม ลักษณะพฤติกรรม การศึกษา รวมไปถึงความเครียดในการใช้ชีวิตในสังคม ณ เวลานั้น

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 4 ชื่อ: เดี่ยว 4 วันที่แสดง: 1 - 28 ตุลาคม พ.ศ. 2542 พบว่า เนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 4 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2542 เป็นการกล่าวถึงความทุกข์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้ปัจจัยในการใช้ชีวิต เช่น ทุกข์เพราะภาษาอังกฤษ ทุกข์เพราะมีความรัก ทุกข์เพราะโทรทัศน์ ทุกข์เพราะเพื่อน เป็นต้น ซึ่งได้มีการถ่ายทอดให้เห็นถึงวิธีการปรับตัวกับความทุกข์เหล่านั้น เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขมากยิ่งขึ้น

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 5 ชื่อ: ฉายเดี่ยว วันที่แสดง: 1 - 30 ตุลาคม พ.ศ. 2545 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 5 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2545 ในด้านมุมมองความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของไทยและต่างประเทศ ลักษณะพฤติกรรมของคนไทย และความกลัวที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 6 ชื่อ: ตูตหมึก วันที่แสดง: 1 ตุลาคม - 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 6 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2546 ได้มีการกล่าวถึงลักษณะของคนตูดหมึกที่เป็นคนไม่เอาไหน และชอบทำอะไรแปลก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะของคนส่วนใหญ่ในสังคม โดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงลักษณะพฤติกรรมของคนธรรมดา

ที่เป็นคนส่วนน้อยในสังคมและคนตูดหมึก รวมไปถึงความแตกต่างในด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชายอีกด้วย

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 7 ชื่อ: เดี่ยว 7 ร้านเซเว่นเดี่ยว วันที่แสดง: 1 กุมภาพันธ์ - 2 มีนาคม พ.ศ. 2551 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 7 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2551 ซึ่งมีการกล่าวถึงความแค้น ที่ผลให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมต่าง ๆ ในการใช้ชีวิตของคนในสังคม รวมทั้งได้มีการเน้นย้ำให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้หญิงผ่านคำว่าอาร์ตตัวแม่

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 8 ชื่อ: เดี่ยว 8 วันที่แสดง: 4 - 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 8 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2553 ได้มีการกล่าวถึงความเป็นไทยที่มีแต่ประเทศไทยเท่านั้น ผ่านคำว่า Thailand Only ซึ่งได้กล่าวถึงห้องน้ำของไทยที่ไม่เหมือนที่ใดในโลก ความเป็นไทย รัฐบาลไทย รวมไปถึงลักษณะพฤติกรรมของผู้หญิงและผู้ชายไทย ผ่านคำว่า อาร์ตตัวพ่อและอาร์ตตัวแม่

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 9 ชื่อ: เดี่ยว 9 สนุก สันติ อหิงสา วันที่แสดง: 5-18 สิงหาคม พ.ศ. 2554 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 9 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2554 ซึ่งได้มีการเล่าถึงประสบการณ์ครั้งแรกที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตของคน และได้กล่าวถึงประสบการณ์การใช้ชีวิตตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และแผนการใช้ชีวิตในอนาคต

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 10 ชื่อ: โน้ส อุดม: เดี่ยว 10 วันที่แสดง: 15-31 มีนาคม พ.ศ. 2556 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 10 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2556 ในด้านการใช้ชีวิตในสังคม ณ ช่วงเวลานั้น เช่น การแต่งงาน การมีลูก การครองชีวิตคู่ การจีบ รวมไปถึงการกล่าวถึงลักษณะการใช้ชีวิตของคนรอบตัว เหตุการณ์สำคัญทางการเมือง เป็นต้น

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 11 ชื่อ: Note Udom No.11 – เดี่ยว 11 วันที่แสดง: 11-27 กันยายน พ.ศ. 2558 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 11 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2558 ที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media โดยได้ถ่ายทอดมุมมองของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์ ณ เวลานั้น ที่มีผลต่อทัศนคติและมุมมองของคนในสังคม เช่น การลดน้ำหนัก วิถีชีวิตแบบ Slow life ทักษะคิดระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย รวมไปถึงทัศนคติที่มีต่อคนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 12 ชื่อ: Note Udom No.12 – เดี่ยว 12 วันที่แสดง: 3-12 สิงหาคม พ.ศ. 2561 พบว่า ประเด็นเนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 12 มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2561 ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ทั้งในด้านลักษณะของความเป็นผู้หญิง มุมมองทัศนคติของผู้หญิง รวมทั้งได้มีการกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในประเทศไทยช่วงเวลานั้น เช่น โครงการก้าวคนละก้าว เป็นต้น

จากการรวบรวมข้อมูล พบว่า เนื้อหาในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนมีความสอดคล้องกับบริบทของสังคมอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยเป็นการนำเสนอเหตุการณ์ สถานการณ์ บุคคลสำคัญ และกระแสนิยม ที่ปรากฏในสังคมมาขัดเกลาและถ่ายทอดผ่านมุมมองของอุดม ในรูปแบบของบทพูด บทสนทนา บทกลอน และบทเพลง ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพของสังคมในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้งยังมีการนำเสนอมุมมองใหม่ของสังคมที่แปลกไปจากมุมมองของสังคมเดิม

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดในเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12 จากการจัดกลุ่มเนื้อหาตามบริบทของสังคม โดยวิธีการแบบเจนนับเป็นจำนวนครั้ง เพื่อให้ได้ลำดับเนื้อหาบริบทของสังคมที่เกี่ยวข้องกับ

ภาพสะท้อนสังคมไทยที่ถูกนำมาถ่ายทอดในเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 - 12 ดังตาราง

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดในเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 - 12 จากการจัดกลุ่มเนื้อหาตามบริบทของสังคม

เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่	เนื้อหาบริบทสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย							
	FAM	EDU	ECO	POL	VAL	CUL	TEC	OTH
1	-	-	-	1	11	6	4	10
2	3	7	4	1	12	8	4	5
3	4	1	1	-	6	7	1	9
เดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่	เนื้อหาบริบทสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมไทย							
	FAM	EDU	ECO	POL	VAL	CUL	TEC	OTH
4	-	1	-	-	14	5	4	7
5	1	-	-	2	6	20	2	10
6	4	-	-	3	9	4	5	4
7	-	1	-	7	2	7	2	9
8	1	-	-	3	4	13	5	12
9	2	3	-	2	4	-	2	2
10	1	1	-	3	2	3	1	5
11	1	-	-	3	4	4	-	5
12	1	-	-	-	11	3	2	5
รวมเนื้อหาบริบทสังคม (จำนวนครั้ง)	18	14	5	25	85	80	32	83

จากตาราง พบว่า เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทสังคมด้านค่านิยม (VAL) เป็นเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดมากที่สุด (85 ครั้ง) โดยสามารถเรียงเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ลักษณะพฤติกรรมของคนในสังคม (2) กระแสความนิยมของคนในสังคม (3) วงการบันเทิง (4) ต่างประเทศ (5) ข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ

(6) เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม (OTH) (83 ครั้ง) โดยสามารถเรียงเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ประสบการณ์ของตนเองและคนรอบข้าง (2) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต (3) วงการบันเทิง (4) ทศนคติและมุมมองของคนในสังคม (5) ผู้หญิงและผู้ชาย (6) เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม (7) ผู้ชมเดียวไมโครโฟน ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ (CUL) (80 ครั้ง) โดยสามารถเรียงเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ด้านวัฒนธรรมและประเพณี (2) ด้านความเชื่อ ด้านเทคโนโลยี (TEC) (32 ครั้ง) โดยสามารถเรียงเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ด้านการติดต่อสื่อสาร (2) ด้านนวัตกรรม (3) ด้านการบันทึกข้อมูล (4) ด้านระบบออนไลน์ ด้านการเมืองการปกครอง (POL) (25 ครั้ง) โดยสามารถเรียงเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) บุคคลที่เกี่ยวข้องทางการเมือง (2) เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง ด้านครอบครัว (FAM) (18 ครั้ง) โดยสามารถเรียงเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การเลี้ยงดู (2) แม่ทองสุก (3) ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ด้านการศึกษา (EDU) (14 ครั้ง) โดยสามารถเรียงเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การศึกษาของไทย (2) การศึกษาภาษาอังกฤษ ด้านเศรษฐกิจ (ECO) (5 ครั้ง) โดยมีการกล่าวถึงสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

นอกจากนี้ผู้วิจัย พบว่า ได้ปรากฏการสร้างความหมายคำ วลี และประโยค ในการแสดงเดียวไมโครโฟน ที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของสังคม ดังนี้ (1) “เพื่อนด้อม” สื่อถึงการใช้อำนาจของตนเองในการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ (2) “นางงาม” สื่อถึงคนที่รักเด็ก (3) “กระเทย” สื่อถึงความเจริญของพื้นที่ (4) “ประเทศไทยในสายตาคนต่างชาติ” สื่อถึงภาพจำจากสื่อการท่องเที่ยวของไทยที่ทำให้เกิดมุมมองของชาวที่มีต่อประเทศไทย (5) “ประเทศญี่ปุ่น” สื่อถึงประเทศที่เก่งด้านเทคโนโลยี (6) “คนดัง” สื่อถึงความน่าเชื่อถือ (7) “อีเห็ดสด” สื่อถึงคำคำของกระเทยที่เป็นคำแปลกใหม่ (8) “วัฒนธรรมไทย” สื่อถึงการลอกเลียนแบบและ

การทำอะไรที่ไม่เหมาะสมกับความเป็นไทย (9) “แซก” สื่อถึงคนที่ทำอาชีพขาย
ถั่ว ขายโรตีส และต้องขี่รถเวสป้า (10) “เซียงไฮ้” สื่อถึงประเทศที่เจริญแต่ท้องน้ำ
สกปรก (11) “ตูดหมึก” สื่อถึงคนที่ไม่เอาไหน และชอบการทำอะไรแปลก ๆ
(12) “เสี้ยวแตก” สื่อถึงคนที่เล่นมุขแต่ไม่ตลก (13) “ไอ้พระเจ้าจอร์จ มั่นยอดมาก”
สื่อถึงการชื่นชมในสิ่งต่าง ๆ (14) “มนุษย์เมน” สื่อถึงผู้หญิงที่เข้าใจยากและมีอารมณ์
ที่แปรปรวนมาก ๆ (15) “หนังสือผู้ชายเลวกว่าหมา” สื่อถึงการบอกเลิกของผู้หญิง
(16) “ผู้หญิง” สื่อถึงความเข้าใจยาก ใช้ชีวิตที่ยุ่งยาก (17) “คนไทย” สื่อถึง การทำ
สิ่งที่ไม่ดีมีเหตุผล (18) “คนญี่ปุ่น” สื่อถึงความเอาใจใส่ (19) “คนจีน” สื่อถึงความไม่
สะอาดและเสียงดัง (20) “อาร์ตตัวแม่” สื่อถึงผู้หญิงทุกคนที่เปรียบเสมือนเป็นศิลปะ
ชิ้นหนึ่งที่มีความหลากหลายทางอารมณ์และพฤติกรรม (21) “อาร์ตตัวพ่อ” สื่อถึง
ผู้ชายทุกคนที่เวลาจีบผู้หญิงจะหุ่มเททุกอย่าง แต่พอคบแล้วจะเริ่มเปลี่ยนนิสัย
(22) “Thailand Only” สื่อถึงสิ่งที่มีเฉพาะในประเทศไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์ไว้
ให้เป็นเอกลักษณ์ของไทย (23) “เซาะกราว” สื่อถึงคนบ้านนอก (24) “วัฒนธรรมไทย”
สื่อถึงสิ่งที่ทำตามกันมาแบบไม่มีเหตุผล (25) “นักท่องเที่ยวจีน” สื่อถึงเสียงดัง สกปรก
แต่งตัวเยอะ (26) “จังหวัดชายแดนใต้” สื่อถึงความรุนแรง (27) “วิถี Slow life”
สื่อถึงการใช้ชีวิตแบบล่าช้า ไม่เร่งรีบ (28) “หุกระโจงควรปลุกให้ห่างจากตัวบ้าน”
สื่อถึงการจบทุกข้อโต้แย้ง (29) “Space หรือ ระยะห่าง” สื่อถึงการอยู่รอดของชีวิตคู่
(30) “ผู้ชาย” สื่อถึงการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย

ผลการศึกษาภาพสะท้อนสังคมไทยผ่านการสื่อสารจากเดี่ยวโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12

ภาพสะท้อนสังคมด้านครอบครัว พบว่า การอบรมสั่งสอนและการเลี้ยงดู
ของครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยในอดีตเป็นการสอนใน
สิ่งที่มาจากการประสบการณ์ของผู้ใหญ่หรือผู้สูงอายุในบ้าน ซึ่งสามารถตอบข้อ

สงสัยหรือปัญหาของเด็กได้ ทำให้เด็กมีความเกรงใจและเชื่อฟังคำสอนของผู้ใหญ่ แต่ในปัจจุบันเป็น “เด็กยุคดิจิทัล” ซึ่งเด็กสามารถค้นหาคำตอบของปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองจากกูเกิ้ลในทันที

ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา พบว่า ระบบการศึกษาของไทยเป็น “ระบบท่องจำ” นักเรียนทุกคนจะต้องอยู่ในกรอบและท่องบทเรียนตามที่คุณครูสอนเอาไว้เท่านั้น ซึ่งหากนักเรียนมีความคิดนอกกรอบจะถูกกล่าวว่าเป็น “เด็กก้าวร้าว” โดยมีการเรียนการสอนในบางวิชาที่ไม่มีความจำเป็นในการใช้ชีวิต แต่กลับเป็นวิชาที่ถูกปลูกฝังให้เห็นถึงความสำคัญในการเรียนตลอดเวลา และมีการกำหนดฐานะของนักเรียนผ่านเครื่องแต่งกายของนักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้นำไปสู่การล้อเลียนที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน

ภาพสะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจ พบว่า ประเทศไทยประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจมาอย่างยาวนาน ซึ่งทำให้คนไทยพยายามหาทางมีชีวิตรอด คนสูงอายุยังคงต้องทำงานหนักเพื่อหาเลี้ยงชีพ วัยรุ่นหรือวัยกลางคนต้องย้ายไปอยู่ต่างประเทศ เพราะการทำงานในต่างประเทศทำให้มีรายได้มากกว่าการทำงานในประเทศไทย อีกทั้งยังมีรากฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงกว่าประเทศไทย

ภาพสะท้อนสังคมด้านการเมืองการปกครอง พบว่า การบริหารประเทศของรัฐบาลไทยมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับนายกรัฐมนตรีในแต่ละสมัย ซึ่งทำให้เห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานล่าช้า แก้ปัญหาไม่ตรงจุด และทุจริต

ภาพสะท้อนสังคมด้านค่านิยม พบว่า ค่านิยมของคนในสังคมไทยเกิดขึ้นจากสื่อ โดยในอดีตค่านิยมของคนในสังคมไทยเกิดจากการเปิดรับสื่อโทรทัศน์และวิทยุ ซึ่งทำให้เกิดค่านิยมการปฏิบัติตัวตามคนที่มิชื่อเสียง โดยในเวลาต่อมาได้มีการเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้เกิดเป็นกระแสค่านิยมที่มาจากกระแสในสื่อออนไลน์

ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ พบว่า เป็นสิ่งที่มี การสืบทอดและทำตามกันมาอย่างยาวนาน ซึ่งคนรุ่นใหม่จะต้องพยายามเข้าใจ

และปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกปลูกฝังจากคนรุ่นเก่า นอกจากนี้ประเทศไทยได้มีการเปิดรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศให้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตของคนในสังคม ในด้านความเชื่อ มีความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณหรือผีเป็นอย่างมาก จึงทำให้เกิดร่างทรงและหมอผีเป็นจำนวนมาก

ภาพสะท้อนสังคมด้านเทคโนโลยี พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตและปัจจุบันอย่างชัดเจน โดยเห็นได้จากเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร ในอดีตการติดต่อสื่อสารจะการใช้การเขียนจดหมาย และโทรเลข ในเวลาต่อมามีการใช้โทรศัพท์บ้านและตู้โทรศัพท์สาธารณะ ต่อมาได้มีการใช้เพจเจอร์สำหรับการสื่อสารแบบส่งข้อความ และได้เกิดเป็นโทรศัพท์มือถือรุ่นแรกมีขนาดใหญ่และราคาแพง จนในเวลาต่อมา มีโทรศัพท์มือถือขนาดเล็กและราคาถูก พร้อมทั้งยังสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและส่งข้อความหากันได้ในทันที

ภาพสะท้อนสังคมด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม พบว่า ปัญหา และความขัดแย้งในสังคมไทย ส่งผลให้เกิดเป็นความเคียดขื่นในมุมมองด้านทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนในสังคมในทุกช่วงเวลา รวมไปถึงลักษณะพฤติกรรมของความเป็นผู้หญิงและความเป็นผู้ชายที่ยังคงมีพฤติกรรมที่เหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

อภิปรายผลการศึกษา

เนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดในเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต้พานิช ครั้งที่ 1 – 12 สามารถแสดงให้เห็นถึงบริบทที่สำคัญของสังคมไทย มากที่สุด 4 ด้าน ได้แก่ เนื้อหาด้านค่านิยม เป็นเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอดในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนมากที่สุด เกี่ยวข้องกับกระแสความสนใจของคนในสังคมไทย รวมไปถึงค่านิยมของความงามและการเดินทางไปต่างประเทศของคนในสังคม ซึ่งเมื่อคนในสังคมกำลังให้ความสนใจกับสิ่งใด สิ่งนั้นย่อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และเข้าใจมากขึ้น เหมือนที่ ทักษณกานต์

ดวงรัตน์ (2546) ได้กล่าวว่า เมื่อนำเรื่องราว สถานการณ์ หรือบุคคลที่กำลังได้รับความสนใจมาเป็นเรื่องราวในการพูด จะสามารถสร้างความเข้าใจกับผู้ชมเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ ได้ โดยเมื่อนำเนื้อหาด้านค่านิยมผสมกับการสื่อสารตามแนวคิด วาทนิเทศและวาทศิลป์ (Speech Communication and Rhetoric) ทำให้ผู้ชมเกิดความคล้อยตามและสามารถตีความหมายในประเด็นต่าง ๆ ของเนื้อหาได้อย่างตรงประเด็น ตามที่ วิรัช ลภีรัตน์กุล (2543) ได้กล่าวว่า วาทนิเทศและวาทศิลป์ คือ การพูดที่มีสุนทรียศาสตร์สามารถทำให้ผู้ชมเกิดความคล้อยตามได้

เนื้อหาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม เกี่ยวข้องกับลักษณะของคนรอบตัว และปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการเล่าข้อมูลเชิงลึกถึงลักษณะพฤติกรรมของผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นตัวตนของผู้ชม ทำให้ผู้ชมการแสดงเกิดความคล้อยตามและเกิดอารมณ์ขันในเรื่องราวเหล่านั้น ซึ่งเป็นไปตามลักษณะการสร้างอารมณ์ขันในเดี่ยวไมโครโฟน (Stand-up Comedy) ของ Brecht (1964, อ้างถึงใน Manwell, 2008) โดยเป็นการเล่าเรื่องราวและแสดงท่าทางออกมาอย่างเป็นธรรมชาติในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ผิดพลาดการแก้ไขปัญหาคือผิดพลาด รวมไปถึงการกระทำที่เป็นอันตรายในสถานการณ์ต่าง ๆ

เนื้อหาด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ เกี่ยวข้องกับลักษณะของวัฒนธรรมและความเชื่อของไทยและต่างประเทศที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ชมหรือคนในสังคมไทย พร้อมทั้งมีการถ่ายทอดเนื้อหาที่เป็นข้อมูล มุมมอง และทัศนคติที่เป็นชุดข้อมูลใหม่ให้กับผู้ชม เพื่อเป็นการสร้างความรู้และความเข้าใจในสิ่งที่ผู้ชมหรือคนในสังคมกำลังให้ความสนใจ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคม (Social Change) ในบริบททางด้านทัศนคติ ความเชื่อ และความเข้าใจของผู้ชม ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมในการใช้ชีวิตของผู้ชมและสืบทอดไปยังคนในสังคม ซึ่งเป็นไปตามที่ Manwell (2008) ได้กล่าวไว้ว่า ผลของการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน คือการสร้างการเปลี่ยนแปลงของสังคม (Social Change) แต่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความเชื่อหรือทัศนคติ

ของคนที่มีต่อสังคม และเป็นไปตามลักษณะการพูดเพื่อความบันเทิงใจ (To entertain, Entertaining speech) โดยมีการสอดแทรกแง่คิด และสาระที่มาจากประสบการณ์ในการเดินทางไปยังต่างประเทศ รวมไปถึงประสบการณ์ที่พบเจอที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางวัฒนธรรมและความเชื่อของสถานที่ต่าง ๆ (วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543)

เนื้อหาด้านเทคโนโลยี เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและมีบทบาทในการใช้ชีวิตของคนในสังคมตลอด 23 ปีที่มีการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ซึ่งทำให้ผู้ชมเห็นถึงวิวัฒนาการและความเป็นมาของเทคโนโลยีที่มีความใกล้ชิดกับผู้ชมในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้งยังเป็นการให้ผู้ชมรุ่นหลังทราบถึงข้อมูลนี้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สุวรรณ งามเหลือ (2559) ซึ่งกล่าวว่าการสื่อสารเพื่อสร้างอารมณ์ขึ้นเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนบริบทของสังคมในช่วงเวลานั้น เพื่อให้คนในสังคมเข้าใจถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมแต่ละช่วงเวลาผ่านการล้อเลียน (Reid, 1973, อ้างถึงใน วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543)

นอกจากนี้ การสร้างความหมายคำ วลี และประโยคในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในลักษณะสัญลักษณ์ที่มีความหมายสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของสังคม วัฒนธรรมไทย รวมไปถึงมุมมองความคิด และพฤติกรรม ภายใต้การดำเนินชีวิตของคนในสังคมไทย โดยสามารถจัดหมวดหมู่ 2 หมวดหมู่ดังนี้ หมวดหมู่แรก คือ การแบ่งชนชั้นของคนในสังคมไทย พบว่าการทำงานหรือการใช้ชีวิตในวัฒนธรรมของสังคมไทยต้องให้เกียรติและยินยอมต่อผู้ที่มีอำนาจ ชื่อเสียง และเงินทองเป็นสำคัญ ซึ่งมีอิทธิพลในการกระทำไม่ว่าจะถูกหรือผิด โดยผู้ที่มีชนชั้นด้อยกว่าจะต้องเชื่อฟังและยินยอม ถ้าหากใครที่ไม่เชื่อฟังถือว่าผิด ก้าวร้าว ไม่มีความเคารพ และไร้มารยาท จึงทำให้คนในสังคมไทยพยายามหาวิธีที่ทำให้ตนเองกลายเป็นคนที่มีอิทธิพล เพื่อให้สามารถอยู่รอดได้ในสังคมไทย อีกหมวดหมู่หนึ่ง คือ พฤติกรรมของคนในสังคมไทย พบว่า พฤติกรรมของคนในสังคม

ความแตกต่างกัน ทั้งในด้านการใช้ชีวิต มุมมอง ทักษะ และ การให้คุณค่ากับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รวมไปถึงลักษณะของสังคมไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและแตกต่างจากต่างประเทศ ซึ่งอาจไม่ได้เป็นสิ่งที่เหมาะกับคนในสังคมไทยเสมอไป จึงทำให้คนไทยส่วนใหญ่ให้ความสนใจและเปิดรับค่านิยม หรือวัฒนธรรมที่มาจากต่างประเทศ มากกว่าการทำความเข้าใจกับค่านิยมของไทย

ซึ่งเป็นการสื่อความหมายทางวาจากรรมผ่านตัวบทของวัจนภาษาที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกับบริบทของสังคม (Fairclough, 1995, อ้างถึงใน ธนวัตร มัททวิวงศ์, 2559) เพื่อการถ่ายทอดอุดมการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบริบทความเหลื่อมล้ำด้านชนชั้นและการครอบงำทางความคิดของคนในสังคม (อำนาจ ปักษาสุข, 2562) ซึ่งมีผลทำให้ผู้ชมหรือผู้รับสารมีความเข้าใจถึงความเหลื่อมล้ำที่ปรากฏในสังคม (Fairclough, 1995, อ้างถึงใน อำนาจ ปักษาสุข, 2562) โดยเป็นการนำคำ วลี หรือประโยคที่คุ้นเคยและพฤติกรรมการใช้ชีวิตทั่วไป มาเป็นส่วนในการกระตุ้นอารมณ์ขัน (วิภาพร กล้าวิทย์กิจ, 2548) และอธิบายผ่านการจำกัดความในแบบของอุดมภายใต้บริบทของเนื้อหา ซึ่งตอกย้ำให้ผู้ชมการแสดงเข้าใจ สนใจ และเห็นถึงความสำคัญ จนถูกนำมาใช้ในสังคมมากขึ้น และกลายเป็นกระแสสังคมในเวลาต่อมาได้ Reid (1973, อ้างถึงใน วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543) โดยมีลักษณะการสื่อสารที่มีการเข้ารหัส และถอดรหัส ระหว่างผู้พูดและผู้ชม ทำให้เกิดทัศนคติร่วมกัน และสอดคล้องกับลักษณะการสื่อสารเพื่อความเพลิดเพลินใจรจโรจใจ ที่เป็นการให้แง่คิดจากรูปแบบของการสื่อสาร เพื่อลดความตึงเครียดในสิ่งที่ปรากฏในสังคม (วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543) และการนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับบุคคล หรือคนใกล้ตัว และสิ่งที่คนในสังคมกำลังให้ความสนใจมาล้อเลียน เพื่อเน้นย้ำให้ผู้ชมให้คนสนใจกับเรื่องราวเหล่านั้น (ทัศนทณาด์ ดวงรัตน์, 2546) อีกทั้งยังสอดคล้องกับมุมมองการล้อเลียน เพื่อการลดทอนและระบายเนื้อหาที่ตึงเครียดจากเหตุการณ์ที่ปรากฏในสังคม (อรกัญญา อนันต์ทรัพย์สุข, 2559; อัจฉรา ยุตตานนท์, 2541, อ้างถึงใน อรกัญญา อนันต์ทรัพย์สุข, 2559)

จากบทสัมภาษณ์ของอุดม แต่พานิช ได้กล่าวว่า การแสดงเดี่ยวไมโครโฟนบนเวที หรือการใช้ชีวิตประจำวันล้วนเป็นงานศิลปะที่ความสอดคล้องกัน เมื่อเกิดความสมดุลจะทำให้อุดมเกิดความพึงพอใจในชีวิต และมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งรอบตัว (จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์, 2561) โดยการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนจะต้องนำเรื่องทั่วไปมาเสียดสี จิกกัดและล้อเลียน ซึ่งการทำให้กลายเป็นเรื่องตลกคือสิ่งที่ยากและท้าทาย เพราะจะต้องอาศัยยบริบท ทักษะคิดและมุมมองของอุดมที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น อีกทั้งยังมีการสอดแทรกชุดความรู้และประสบการณ์ในอดีตมาขัดเกลาให้เกิดเป็นรูปแบบของ “ภาษาใหม่” ในยุคสมัยนั้นด้วย (จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์, 2564)

ภาพสะท้อนสังคมไทยผ่านการสื่อสารในเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต่พานิช ครั้งที่ 1 – 12 ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ถูกนำมาถ่ายทอด 4 ด้าน ได้แก่ ภาพสะท้อนสังคมไทยด้านค่านิยม เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ “มีตัวตน” ของคนหรือกลุ่มคนในสังคม ซึ่งมีความเกี่ยวข้องในแง่ของวัตถุนิยม ที่ทำให้เห็นว่าสังคมไทยให้ความสนใจ ชื่นชมและยกย่องคนที่สวยหล่อ รวย ดัง มากกว่าคนธรรมดาทั่วไป (สุพิศ เอื้องชะ, 2560) อีกทั้งยังพยายามเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมนั้น จนกลายเป็นพฤติกรรมของคนในสังคมที่มีการเลียนแบบกันในช่วงเวลาหนึ่ง หรืออาจพัฒนากลายเป็นพฤติกรรมของคนในสังคมอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

ภาพสะท้อนสังคมไทยด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตและปัญหาในการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทย ซึ่งสื่อให้เห็นถึงการหาทาง “อยู่รอด” ของคนในสังคมภายใต้ความซับซ้อนและมีปัญหาหลายด้านทั้งในบริบทของครอบครัว คู่รัก เพื่อนร่วมงาน และรัฐบาล หรืออายุขัยที่เพิ่มขึ้นซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ทำให้คนในสังคมต้องยอมรับทำความเข้าใจ และปรับตัวกับสิ่งเหล่านั้น รวมไปถึงหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการของตนเอง เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป (จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์, 2561)

ภาพสะท้อนสังคมไทยด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณ พระสงฆ์ ไสยศาสตร์ หมอผี และร่างทรง ซึ่งปรากฏในสื่อต่าง ๆ ทั้งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ โดยความเชื่อเหล่านี้ลูกหลานอย่างแพร่หลายในสังคมไทย ทำให้เกิดกลุ่มมิจฉาชีพที่ต้องการหวังผลกำไรจากการขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมสะท้อนให้เห็นว่า คนในสังคมไทยให้ความสนใจกับวัฒนธรรมอื่นมากกว่าวัฒนธรรมของตนเองหรือวัฒนธรรมไทย โดยสะท้อนจากมุมมองเชิงบวกและลบของวัฒนธรรมประเทศอื่น รวมไปถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความเป็นประเทศไทย นอกจากนี้ได้มีการสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมไทยในมุมมองของคนต่างชาติ ซึ่งทำให้เห็นว่าคนต่างชาติยังคงมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ล้าสมัยและยังไม่พัฒนา (จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์, 2561)

ภาพสะท้อนสังคมไทยด้านเทคโนโลยี เป็นการสะท้อนให้เห็นถึง “ความล่าช้า” ในการปรับตัวให้ทันกับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านของราคาอุปกรณ์สื่อสารที่มีราคาสูง วิธีการใช้งาน หรือการโพสต์ข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ โดยสะท้อนในมุมมองทั้งเชิงลบและบวกต่อเทคโนโลยีการสื่อสารในแต่ละรูปแบบ (จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์, 2564) ซึ่งคนรุ่นเก่าจะต้องพยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้ทันต่อกระแสและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม (จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์, 2561)

ในด้านภาพสะท้อนสังคมไทย การแสดงเดี่ยวไมโครโฟน เป็นการสะท้อนสิ่งที่ปรากฏในสังคม ซึ่งเป็นเสมือนกระจกที่ส่องให้เห็นความจริงที่เกิดขึ้นในสังคม (McQuail, 2005, อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล, 2556) ทั้งในแบบเจตนาหรือไม่เจตนา (ไพโรจน์ บุญประกอบ, 2526, อ้างถึงใน สุพิศ เอื้องแซะ, 2560) อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงรายละเอียดเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่อาจถูกลืมหรือสูญหายไปจากความทรงจำของคนในสังคม ให้ถูกกลับมาหวนคิดถึงเรื่องราวเหล่านั้นอีกครั้ง

ในด้านวิธีการล้อเลียน พบว่า มีการใช้วิธีการล้อเลียนและเสียดสีในเชิงต่อต้านอุดมการณ์ของผู้มีอำนาจในระดับประเทศ ผ่านการสื่อสารในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นกลวิธีที่สามารถนำเสนอมุมมองและความคิดที่แตกต่างจากมุมมองหลักที่มีอยู่ในสังคม และแตกต่างจากการนำเสนอผ่านสื่อบันเทิงกระแสอื่น ๆ โดยลักษณะการเล่าเรื่องได้มีการสอดแทรกคำหยาบ คำสบถ คำทอเหยียดเหน็บแนมและล้อเลียนผ่านการอ้างอิงบุคคล และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมในช่วงที่มีการแสดงเอาไว้ (วิภาพร กล้าวิทย์กิจ, 2548) แต่ด้วยวิธีการเล่าเรื่องทำให้กลายเป็นเรื่องขบขันและสร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้ชม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของผู้พูด (วิรัช ลภิตนกุล, 2543) แต่กลับทำให้เกิดการชื่นชมตัวผู้พูดมากยิ่งขึ้น

ในด้านวาทกรรมเชิงวิพากษ์ อุดม แต่พานิช เป็นผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดเนื้อหาหรือตัวบทในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ซึ่งเป็นลักษณะของงานวาทกรรมที่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับบริบทของสังคมไทย โดยมีการกำหนดเนื้อหาที่มีการเปิดเผยความหมายของสิ่งต่าง ๆ ในสังคมที่ถูกกำหนดเอาไว้ก่อนแล้ว และได้กำหนดเนื้อหาที่มีความหมายใหม่ให้กับสังคมเอาไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่คนในสังคมหรือผู้ชมรับรู้และเข้าใจในสิ่งนั้นอยู่แล้ว โดยได้สร้างวาทกรรม ดังนี้ (1) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความไม่เท่าเทียมกันของคนในสังคม (2) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ (3) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม (4) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับชนชั้น (5) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการครอบงำอุดมการณ์ ซึ่งวาทกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่มาจากบริบทที่เกิดขึ้นในสังคม และนำมาจำกัดความหมายให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (Fairclough, 1995, อ้างถึงใน อำนาจ ปักชาสุข, 2562; วรพงษ์ ไชยฤกษ์, 2556)

จากการศึกษาทำให้เห็นว่า การแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ของ อุดม แต่พานิช ทำให้เห็นถึงมุมมองและทัศนคติแบบใหม่ของคนในสังคมผ่านการเสียดสี ล้อเลียน ภายใต้ฐานข้อมูลที่เป็นจริงของสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่พบในนักพูดคนอื่น โดยมีผลทำให้เกิดการสร้าง ความหมายทางความคิด และมุมมองใหม่ให้กับคนในสังคม ในทุกยุคทุกสมัย ให้เกิดการจดจำ เข้าใจ และสามารถนำความหมายที่ถูกสร้างใหม่ เหล่านั้นไปใช้สื่อสารได้ใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้การแสดง เดี่ยวไมโครโฟน ยังเป็นการตอกย้ำและสร้างมุมมองทางความคิดให้กับคนในสังคม ให้เกิดความกล้าที่จะยอมรับ กล้าที่จะแสดงออก กล้าที่จะเป็นตัวเองและกล้าที่จะมีจุดยืนในสังคม อีกทั้งการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนยังมีส่วนช่วยในการขับเคลื่อน ลักษณะพฤติกรรมและการใช้ชีวิตของคนให้เห็นถึงคุณค่าของการกระทำในสิ่งต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมในด้านกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของเดี่ยวไมโครโฟน ผ่านการสื่อสารในมุมมองและทัศนคติ ของอุดม แต่พานิช ที่สามารถใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อสร้างให้เป็นมุมมองและทัศนคติของคนในสังคม โดยใช้เทคนิคและวิธีการในการสร้างอารมณ์ขัน

2. ควรศึกษาเพิ่มเติมในมุมมองของผู้ชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน อุดม แต่พานิชในฐานะของผู้รับสาร ที่สอดคล้องกับการเปิดรับข้อมูล (Media Exposure) และนำไปสู่การเกิดความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรม (KAP Theory) ของคนในสังคม

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ และ นิคม ชัยขุนพล. (2556). *คู่มือสื่อใหม่ศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ภาพพิมพ์.
- จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์. (2561, 3 พฤษภาคม). *อุดมศึกษา*. The Cloud. <https://readthecloud.co/thoughts-23/>
- จิรเดช โอภาสพันธุ์วงศ์. (2564, 17 กุมภาพันธ์). *อุดม แต่พานิช: ชีวิตหนึ่ง* ของ Stand-up comedy มือหนึ่ง. A day. <https://adaymagazine.com/dialogue-16>
- ชีวิตต้องสู้ ของ อุดม แต่พานิช. (2560, 7 ธันวาคม). ลงทุนแมน. <https://www.longtunman.com/3566>
- ทัศนทกานต์ ดวงรัตน์. (2546). *วาทนิเทศ*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธนวัตร มัททวิวงศ์. (2559). *การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ในรายการคืนความสุขให้คนในชาติ* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. หอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5707010418_4322_4935.pdf
- วรพงษ์ ไชยฤกษ์. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์: มุมมองใหม่ในการวิจัยทางภาษาไทย*. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 8(1), 135-162. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/HUSOTSU/article/view/43478/35928>
- วิภาพร กล้าวิทย์กิจ. (2548). *อารมณ์ขันในข้อความล้อเล่นเรื้อรัง* [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. http://ils.swu.ac.th:8991/exlibris/aleph/a221/apache_media/EXIPDYHT1F7JKIB54FMBDAEJ5UUQ7T.pdf

- วิรัช ลภิรัตน์กุล. (2543). *วาทนิเทศและวาทศิลป์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุพิศ เอื้องแซะ. (2560). *ภาพสะท้อนสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสาร “คู่สร้างคู่สม”* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. ChiangMai Rajabhat University Intellectual Repository. <http://cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/1655>
- สุวรรณ งามเหลือ. (2559). การศึกษาวิเคราะห์ภาพล้อสังคมไทยในสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(1), 50-79. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/KKUJ/article/view/59473/48891>
- อรกัญญา อนันต์ทรัพย์สุข. (2559). *ถ้อยคำนัยแฝงในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 7-10 ของอุดมแต่พานิช* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University. <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/54953>
- อำนาจ ปึกษาสุข. (2562). *วาทกรรมเกี่ยวกับบุญในสื่อสาธารณะ* [ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Manwell, C. F. (2008). *Stand-up comedy as a tool for social change* [Master's thesis, University of Michigan]. Dokumen. <https://dokumen.tips/documents/-2008-colleen-frances-manwell-colleen-the-first-chapter-primarily-addresses.html?page=1>